

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2001/C 95/01	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 23 november 2000 i mål C-421/98: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott — Artiklarna 2 och 10 i direktiv 85/384/EEG — Restriktioner för utövande av arkitektyrket med hänsyn till definitionen av yrket i den medlemsstat som utfärdat examen)	1
2001/C 95/02	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 30 november 2000 i mål C-195/98 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst mot Republiken Österrike (Art. 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) — Begreppet domstol i en medlemsstat — Fri rörlighet för personer — Likabehandling — Tillgodoräknande av tjänstetid — Yrkesverksam tid som delvis tillbringats utomlands)	2
2001/C 95/03	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 november 2000 i mål C-384/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien ("Fördragsbrott — Telekommunikation — Samtrafik mellan nät — Samverkan mellan tjänster — Tillhandahållande av en samhällsomfattande tjänst")	2
2001/C 95/04	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 7 december 2000 i mål C-324/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesvergabeamt): Telaustria Verlags GmbH, Telefonadress GmbH mot Telekom Austria AG, tidigare Post & Telekom Austria AG ("Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 92/50/EEG — Offentlig upphandling av tjänster inom telekommunikationssektorn — Direktiv 93/38/EEG — Koncession avseende offentliga tjänster")	3

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2001/C 95/05	Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 19 september 2000 i mål C-89/00 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin): Bülent Bicakci m.fl. mot Delstaten Berlin (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Identisk fråga)	4
2001/C 95/06	Mål C-33/01: Talan mot Republiken Grekland väckt den 24 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	4
2001/C 95/07	Mål C-18/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av konkurrensrådet av den 14 december 2000 i målet Arkkitehtuuritoimisto Riitta Korhonen Oy, Arkkitehtitoimisto Pentti Toivanen Oy och Rakennuttajatoimisto Vilho Tervomaa mot Varkauden Taitotalo Oy	5
2001/C 95/08	Mål C-40/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 26 januari 2000 i målet mellan Ansul B.V. och Ajax Brandbeveiling B.V.	5
2001/C 95/09	Mål C-43/01 P: Överklagande, ingivet den 1 februari 2001 av Sandro Cognigni, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 30 november 2000 i mål T-314/00: Sandro Cognigni mot Europeiska gemenskapernas kommission	5
2001/C 95/10	Mål C-48/01: Talan mot Irland väckt den 5 februari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	6
2001/C 95/11	Mål C-50/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Siena av den 26 januari 2001 i målet mellan Milena Castellani och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)	6
2001/C 95/12	Mål C-56/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Nanterre av den 23 november 2000 i målet mellan Patricia Inizan och Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts de Seine	7
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2001/C 95/13	Förstainstansrättens dom av den 26 oktober 2000 i mål T-41/96: Bayer AG mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens — Parallelimport — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Begreppet avtal mellan företag — Bevis för att det föreligger ett avtal — Marknaden för läkemedelsprodukter)	8
2001/C 95/14	Förstainstansrättens dom av den 8 november 2000 i mål T-175/97: Bernard Bareyt m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän — Tillfälligt anställda — Lön — Tjänstplacering i tredje land — Anpassning av korrigeringskoefficienter — Retroaktiv verkan — Återkrav av vad som utgått med för högt belopp)	8

2001/C 95/15	Förstainstansrättens dom av den 29 november 2000 i mål T-213/97: Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) m.fl. mot Europeiska unionens råd (Dumpning — Rådets underlåtenhet att anta slutgiltiga tullar — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Skadeståndstalan)	9
2001/C 95/16	Förstainstansrättens dom av den 8 november 2000 i mål T-158/98: Bernard Bareyt m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän — Tillfälligt anställda — Tjänstgöring i tredje land — Lön — Fastställelse av en särskild korrigeringskoefficient för staden Naka (Japan) — Retroaktiv verkan — Återkrav av för högt utbetalda belopp)	9
2001/C 95/17	Förstainstansrättens dom av den 8 november 2000 i mål T-210/98: E mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän — Barntillägg — Dubbelt tillägg för barn som lider av ett mentalt eller fysiskt handikapp — Upphävande — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp)	10
2001/C 95/18	Förstainstansrättens dom av den 26 oktober 2000 i de förenade målen T-83/99, T-84/99 och T-85/99: Carlo Ripa di Meana m.fl. mot Europaparlamentet (Ledamöter av Europaparlamentet — Provisoriskt pensionssystem — Frist för inlämnande av begäran — Kännedom — Upptagande till skaprovning)	10
2001/C 95/19	Förstainstansrättens dom av den 26 oktober 2000 i mål T-138/99: Luc Verheyden mot Europeiska gemenskapernas kommissionen (Tjänstemän — Administrativt klagomål en förutsättning — Tidsfrister — Ny omständighet — Befordran — Jämförelse av kvalifikationer)	11
2001/C 95/20	Förstainstansrättens dom av den 21 november 2000 i mål T-214/99: Manuel Tomás Carrasco Benítez mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän — Rekrytering — Tillträde till interna uttagningsprov — Meddelande om uttagningsprov — Villkor avseende tjänsteår — Sökandens yrkeserfarenhet)	11
2001/C 95/21	Förstainstansrättens dom av den 12 december 2000 i mål T-11/00: Michel Hautem mot Europeiska investeringsbanken (Tjänstemän — Avsättning från tjänsten — Underlåtenhet att följa en dom om ogiltigförklaring — Artikel 233 EG — Gemenskapens utomobligatoriska ansvar — Ideell skada — Ersättning)	11
2001/C 95/22	Förstainstansrättens dom av den 15 november 2000 i mål T-20/00: Ivo Camacho-Fernandes mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän — Yrkessjukdom — Exponering för asbest och andra ämnen — Felaktighet i läkarkommitténs utlåtande — Tredskodom)	12
2001/C 95/23	Förstainstansrättens dom av den 21 november 2000 i mål T-23/00: A mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän — Fällande dom meddelad av en nationell domstol — Disciplinärt förfarande — Avsättning från tjänst)	12

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2001/C 95/24	Förstainstansrättens beslut av den 17 november 2000 i mål T-200/99: Alberto Martinelli mot Europeiska gemenskapernas kommission (Personalmål — Betygsrapporter har inte utarbetats — Skadeståndstalan — Upptagande till sakprövning — Tyst avslag på en begäran som inte har överklagats inom fristen — Bekräftelse genom uttryckligt avslag — Skada)	13
2001/C 95/25	Förstainstansrättens beslut av den 24 oktober 2000 i mål T-27/00: Europeiska centralbankens personalkommitté m.fl. mot Europeiska centralbanken (ECB) (Medlemmar av personalen vid Europeiska centralbanken — Administrativt cirkulär — Tidsfrist för väckande av talan — Avvisning)	13
2001/C 95/26	Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 19 oktober 2000 i mål T-141/00 R: Laboratoires Pharmaceutiques Trenker S.A mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande — Återkallande av försäljningstillstånd för humanläkemedel som innehåller ämnet amfepramon — Direktiv 75/319/EEG — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)	13
2001/C 95/27	Förstainstansrättens beslut av den 15 november 2000 i mål T-157/00: Nicole Robert mot Europaparlamentet (Personalmål — Föregående administrativt klagomål — Frist — Talan har väckts innan klagomålet har avslagits — Avvisning)	14
2001/C 95/28	Mål T-381/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 december 2000 av Franz-Martin Wasmeier	14
2001/C 95/29	Mål T-389/00: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 december 2000 av Campina Melkunie B.V.	15
2001/C 95/30	Mål T-2/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 januari 2001 av Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC)	15
2001/C 95/31	Mål T-3/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 januari 2001 av Eerste Nederlandse Cement Industrie (ENCI)	16
2001/C 95/32	Mål T-5/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 januari 2001 av Istituto Nazionale Istruzione Professionale Agricola — I.N.I.P.A. m.fl.	16
2001/C 95/33	Mål T-7/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 januari 2001 av Norman Pyres	17
2001/C 95/34	Mål T-9/01: Talan mot Europeiska revisionsrätten väckt den 19 januari 2001 av Michael Becker	17
2001/C 95/35	Mål T-11/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Catherine Mascetti	18
2001/C 95/36	Mål T-12/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Cristina Ascigno Battistella	19
2001/C 95/37	Mål T-13/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Daniele Riva	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2001/C 95/38	Mål T-14/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Fiorenzo Rizzello	19
2001/C 95/39	Mål T-15/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Stefano Benini	20
2001/C 95/40	Mål T-17/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 januari 2001 av Georgios Rounis	20
2001/C 95/41	Mål T-23/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 januari 2001 av Eugene Emile Marie Kimman	21
2001/C 95/42	Mål T-24/01: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 30 januari 2001 av Claire Staelen	21
2001/C 95/43	Avskrivning av mål T-19/00	22
2001/C 95/44	Avskrivning av mål T-72/00	22
2001/C 95/45	Avskrivning av mål T-143/00	22
2001/C 95/46	Avskrivning av mål T-237/00 R	22

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 23 november 2000)

**i mål C-421/98: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Konungariket Spanien⁽¹⁾****(Fördragsbrott — Artiklarna 2 och 10 i direktiv 85/384/EEG
— Restriktioner för utövande av arkitektyrket med hänsyn
till definitionen av yrket i den medlemsstat som utfärdat
examen)**

(2001/C 95/01)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna D.A.O. Edward, referent, och P. Jann; generaladvokat; Alber; justitiesekreterare: R. Grass), har den 23 november 2000 avkunnat dom i mål C-421/98, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: I. Martínez del Peral och B. Mongin) mot Konungariket Spanien (ombud: M. López-Monís Gallego) angående en talan om fastställelse av att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 10 i rådets direktiv 85/384/EEG av den 10 juni 1985 om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på arkitekturområdet, däribland åtgärder för att underlätta ett effektivt

utnyttjande av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 223, s. 15; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 99), genom att i artikel 10.2 i Real Decreto 1081/1989 av den 28 augusti 1989 (BOE nr 214 av den 7 september 1989, s. 28449) föreskriva att personer med utbildningsbevis i arkitektur som utfärdats av andra medlemsstater och som erkänts inom ramen för direktiv 85/384/EEG i Spanien inte får utöva annan verksamhet än vad de i enlighet med utbildningsbeviset hade rätt att utöva i ursprungslandet, såvida de inte utövar verksamheten i samarbete med en annan yrkesutbildad person som är behörig att utöva verksamheten och som har ett utbildningsbevis som även det har erkänts in enlighet med spansk lagstiftning. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 10 i rådets direktiv 85/384/EEG av den 10 juni 1985 om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på arkitekturområdet, däribland åtgärder för att underlätta ett effektivt utnyttjande av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster genom att i artikel 10.2 i Real Decreto 1081/1989 av den 28 augusti 1989 föreskriva att personer med utbildningsbevis i arkitektur som utfärdats av andra medlemsstater och som erkänts inom ramen för direktivet i Spanien inte får utöva annan verksamhet än den som de i enlighet med utbildningsbeviset hade rätt att utöva i ursprungslandet, såvida de inte utövar verksamheten i samarbete med en annan yrkesutbildad person som är behörig att utöva verksamheten och som har ett utbildningsbevis som även det har erkänts in enlighet med spansk lagstiftning.

- 2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 20, 23.1.1999.

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)****av den 30 november 2000**

i mål C-195/98 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst mot Republikan Österreich⁽¹⁾

(Art. 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) — Begreppet domstol i en medlemsstat — Fri rörlighet för personer — Likabehandling — Tillgodoräknande av tjänstetid — Yrkesverksam tid som delvis tillbringats utomlands)

(2001/C 95/02)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (D.A.O. Edward (referent), tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna P. Jann och L. Sevón; generaladvokat; F.G. Jacobs; justitiesekreterare: R. Grass), har den 30 november 2000 avkunnat dom i mål C-195/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Oberster Gerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst och Republikan Österreich, angående tolkningen av artikel 48 i EG-fördraget (nu artikel 39 EG i ändrad lydelse), artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 248 EG) och artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Oberster Gerichtshof utgör vid utövande av sin funktion enligt 54 § andra till femte styckena i Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (lag om arbets- och socialdomstolar) en domstol i den mening som avses i artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG).
- 2) Artikel 48 i EG-fördraget (nu artikel 39 i ändrad lydelse) samt artikel 7.1 och 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som 26 § i Vertragsbedienstetengesetz 1948 (1948 års federala lag om kontraktsanställda tjänstemän) om tillgodoräknande av tidigare anställningsperioder vid lönesättningen för kontraktsanställda lärare och assistenter, när kraven avseende de perioder som fullgjorts i andra medlemsstater är strängare än vad som gäller för perioder som fullgjorts vid jämförbara institutioner i medlemsstaten i fråga.

- 3) När en medlemsstat vid lönesättningen för kontraktsanställda lärare och assistenter är skyldig att beakta anställningsperioder som har fullgjorts i andra medlemsstater vid institutioner som kan jämföras med de österrikiska institutioner som anges i 26 § andra stycket Vertragsbedienstetengesetz 1948 skall dessa perioder beaktas utan någon begränsning i tiden.

(¹) EFT C 234, 25.7.1998.

DOMSTOLENS DOM**(tredje avdelningen)****av den 30 november 2000**

i mål C-384/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien⁽¹⁾

(”Fördragsbrott — Telekommunikation — Samtrafik mellan nät — Samverkan mellan tjänster — Tillhandahållande av en samhällsomfattande tjänst”)

(2001/C 95/03)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, tredje avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann, referent, samt domarna J.-P. Puisseochet och F. Macken; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: R. Grass), har den 30 november 2000 avkunnat dom i mål C-384/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty) mot Konungariket Belgien (ombud: A. Snoecx), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät (EGT L 199, s. 32) och EG-fördraget genom att inte på ett korrekt sätt införliva artikel 5 i direktivet jämförd med bilaga I till detta direktiv, och genom att inte heller anta samtliga åtgärder som krävs för att genomföra artikel 5 i direktivet jämförd med bilagorna I och III till detta direktiv. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhälls omfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 5 i direktivet jämförd med bilagorna I och III till detta direktiv.

2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 6, 8.1.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 7 december 2000

i mål C-324/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesvergabeamt): **Telaustria Verlags GmbH, Telefonadress GmbH mot Telekom Austria AG, tidigare Post & Telekom Austria AG** (¹)

(”Offentlig upphandling av tjänster — Direktiv 92/50/EEG — Offentlig upphandling av tjänster inom telekommunikationssektorn — Direktiv 93/38/EEG — Koncession avseende offentliga tjänster”)

(2001/C 95/04)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, sjätte avdelningen (ordföranden på andra avdelningen V. Skouris, referent, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna J.-P. Puissochet och F. Macken; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 7 december 2000 avkunnat dom i mål C-324/98, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundesvergabeamt (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Telaustria Verlags GmbH, Telefonadress GmbH och Telekom Austria AG, tidigare Post & Telekom Austria AG, i närvaro av: Herold Business Data AG, angående tolkningen av rådets

direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139) och rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 199, s. 84; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 177). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) — Ett skriftligt oneröst avtal mellan ett företag, som enligt en medlemsstats lagstiftning särskilt har anförtratts att tillhandahålla en telekommunikationstjänst och som är helägt av offentliga myndigheter i denna medlemsstat, och ett privat företag, som innebär att det första företaget ger det andra företaget i uppgift att tillverka och ge ut tryckta och elektroniskt användbara abonnentförteckningar (telefonkataloger) omfattas av rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna.

— Trots att ett sådant avtal omfattas av direktiv 93/38 omfattas det, på gemenskapsrättens nuvarande stadium, ändå inte av direktivets tillämpningsområde, bland annat på grund av att vederlaget från det förstnämnda företaget till det sistnämnda företaget består i att det sistnämnda företaget får rätt att utnyttja sina egna tjänster kommersiellt.

2) Trots att sådana avtal på gemenskapsrättens nuvarande stadium inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 93/38, är upphandlande myndigheter som ingår sådana avtal ända skyldiga att beakta fördragets grundläggande regler i allmänhet och principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet i synnerhet. Denna princip förutsätter bland annat att det finns en skyldighet att lämna insyn, så att den upphandlande myndigheten kan försäkra sig om att principen iakttas.

3) Denna skyldighet att lämna insyn som åvilar varje upphandlande myndighet syftar till att garantera varje potentiell anbudsgivare att upphandlingen kringgärdas av sådan offentlighet att tjänstemarknaden är öppen för konkurrens och att det går att kontrollera om upphandlingsförfarandena är opartiska.

4) Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om denna skyldighet har iakttagits i målet vid nationella domstolen och dessutom att bedöma om anförd bevisning härom är relevant.

(¹) EGT C 327, 24.10.1998.

DOMSTOLENS BESLUT

(andra avdelningen)

av den 19 september 2000

i mål C-89/00 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgesicht Berlin): Bülent Bicakci m.fl. mot Delstaten Berlin⁽¹⁾)**(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Identisk fråga)**

(2001/C 95/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden R. Schintgen, referent, samt domarna V. Skouris och N. Colneric, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: R. Grass), har den 19 september 2000 meddelat beslut i mål C-89/00 angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgesicht Berlin, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Bülent Bicakci, Bedriye Bicakci, Hidajet Bicakci, Burak Bicakci och Delstaten Berlin, angående tolkningen av artikel 14.1 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av en associering, antagen av det associeringsråd som inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet. Beslutet lyder enligt följande:

Artikel 14.1 i beslut nr. 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av en associering, antagen av det associeringsråd som inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet skall tolkas så, att den utgör hinder för utvisning av en turkisk medborgare som omfattas av en rättighet som direkt föreskrivs i nämnda beslut, om denna åtgärd vidtagits till följd en straffrättslig påföljd och av generalpreventiva skäl gentemot andra utlänningar då det med hänsyn till vederbörandes personliga uppförande saknas skäl att anta att han kommer att begå ytterligare sådana grova brott som stör den allmänna ordningen i värdmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT C 149, 27.5.2000.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 24 januari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-33/01)

(2001/C 95/06)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Hans Stovlbaek, rättstjänsten, och Panagiotis Panagiotopoulos, nationell tjänsteman med förordnande vid rättstjänsten.

Kommissionen yrkar att domstolen skall

- Fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget och rådets direktiv 91/689/CEE⁽¹⁾ genom att ante inom den föreskrivna fristen tillstålla kommissionen de uppgifter som krävs enligt artikel 8.3 i nämnda direktiv och enligt kommissionens beslut 96/302/EG⁽²⁾, som avses med nämnda bestämmelse, om varje inrättning eller företag som bortskaffar och/eller återvinner farligt avfall, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 8.3 i direktiv 91/689/EEG är medlemsstaterna skyldiga att tillstålla kommissionens vissa uppgifter om varje inrättning eller företag som bortskaffar och/eller återvinner farligt avfall.

Kommissionen hävdar att Republiken Grekland inte sände de uppgifter som föreskrivs i direktivet inom den fastställda fristen (det vill säga omedelbart efter det att kommissionens beslut 96/302/EG av den 17 april 1996 om uppställningsformen för de uppgifter som skall lämnas enligt artikel 8.3 i rådets direktiv 91/689/EEG hade trätt i kraft) och således inte heller underrättade kommissionen om någon ändring av dessa uppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 116, 11.5.1996, s. 26.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av konkurrensrådet av den 14 december 2000 i målet Arkkitehtuuri-toimisto Riitta Korhonen Oy, Arkkitehtitoimisto Pentti Toivanen Oy och Rakennuttajatoimisto Vilho Tervomaa mot Varkauden Taitotalo Oy

(Mål C-18/01)

(2001/C 95/07)

Konkurrensrådet begär genom beslut av den 14 december 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 16 januari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Arkkitehtuuri-toimisto Riitta Korhonen Oy, Arkkitehtitoimisto Pentti Toivanen Oy och Rakennuttajatoimisto Vilho Tervomaa mot Varkauden Taitotalo Oy beträffande följande fråga:

Kan ett aktiebolag, som ägs och kontrolleras av en kommun, anses vara en upphandlande myndighet i den mening som avses i artikel 1 b i rådets direktiv 92/50/EEG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster⁽¹⁾ när detta bolag upphandlar tjänster för utformning av byggnader och projektledning i syfte att bygga lokaler för uthyrning till företag?

Tilläggsfråga 1: Påverkas bedömningen av den omständigheten att byggprojektet avser att skapa gynnsamma förhållanden för utövande av vinstdrivande verksamhet?

Tilläggsfråga 2: Påverkas bedömningen av den omständigheten att lokalerna som skall byggas endast kommer att uthyras till ett enda företag?

⁽¹⁾ EGT L 209, s. 1, 24.7.1992; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139.

Skall uttrycket "tagits i verkligt bruk" i artikel 12.1 i direktiv 89/104/EEG⁽¹⁾ tolkas på det sätt som anges i punkt 3.4 ovan⁽²⁾? Om frågan besvaras nekande, enligt vilka kriterier skall begreppet "verkligt bruk" tolkas?

Kan "verkligt bruk" anses föreligga då inga nya varor säljs under varumärket men annan verksamhet bedrivs på det sätt som beskrivs i punkt 3.1 v och 3.1 vi ovan⁽³⁾?

⁽¹⁾ EGT L 40 av den 11.2.1989.

⁽²⁾ Frågan huruvida visst bruk kan anses såsom "verkligt bruk" kan besvaras enbart om (i) samtliga faktiska omständigheter i målet beaktas och där (ii) den avgörande faktorn är huruvida de specifika faktiska omständigheterna i ett mål, tagna gemensamt och mot bakgrund av vad som i den relevanta handelssektorn anses som brukligt och kommersiellt motiverat, ger intrycket av att bruket avser att hitta eller bevara en marknad för varor och tjänster som omfattas av varumärket och inte enbart för att skydda varumärket och där vidare (iii) brukets typ, omfattning, frekvens, regelbundenhet och längd skall tas i beaktande tillsammans med typen av varor eller tjänster och företagets typ och storlek.

⁽³⁾ Försäljning av komponenter och släckningsmedel för bandsläckningsredskap med varumärket Minimax till företag som saluförde liknande redskap. Saluföring, kontroll, justering, reparation och översyn av brandsläckningsredskap av varumärket Minimax och märkta med klistermärken med texten "Gebruiksklaar Minimax" (Minimax-färdig att använda).

Överklagande, ingivet den 1 februari 2001 av Sandro Cognigni, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 30 november 2000 i mål T-314/00: Sandro Cognigni mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-43/01 P)

(2001/C 95/09)

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 26 januari 2000 i målet mellan Ansul B.V. och Ajax Brandbeveiling B.V.

(Mål C-40/01)

(2001/C 95/08)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 26 januari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 31 januari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Ansul B.V. och Ajax Brandbeveiling B.V. beträffande följande frågor:

Sandro Cognigni har den 1 februari 2001 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 30 november 2000 i mål T-314/00: Sandro Cognigni mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaten Walter Massucci, Fermo (AP), delgivningsadress: 5, Via Giovanni XXIII, Pedaso.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva det överklagade beslutet och hänskjuta målet till den domstol som är behörig i sak,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1) Den rättsliga definitionen av talan i första instans

Avseende talan i första instans är det, med beaktande av att den formella frågan om den rättsliga definitionen av denna inte skall anses utesluta att talan kan tas upp till sakprövning, tillåtet att hävda att de grunder som anges på denna punkt i det överklagade beslutet skall förkastas i sin helhet.

2) Förstainstansrättens behörighet

Eftersom detta mål innebär en tvist mellan en gemenskapsinstitution och en ledamot av en rådgivande kommitté inrättad av denna institution, är det uppenbart att förstainstansrätten är behörig att pröva tvisten.

Det skall vidare erinras om att i enlighet med artikel 91 i tjänsteföreskrifter för tjänstemännen och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna skall Europeiska gemenskapernas domstol vara behörig att avgöra alla tvister mellan gemenskaperna och "varje person som omfattas av dessa tjänsteföreskrifter". Eftersom förstainstansrätten har fastslagit att den saknar behörighet och att domstolen har sådan behörighet, borde förstainstansrätten på eget initiativ ha förordnat om att ansökan hade vidarebefordrats till den domstol som var behörig i målet.

Talan mot Irland väckt den 5 februari 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-48/01)

(2001/C 95/10)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 5 februari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av Nicola Yerrell, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att Irland har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt EG-Fördraget genom att inte anta de nödvändiga lagar och andra författningar som är nödvändiga för

att följa rådets direktiv nr 95/63/EG av den 5 december 1995⁽¹⁾ om ändring av direktiv 89/655/EEG⁽²⁾ om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet och/eller genom att inte underrätta kommissionen om detta, och

- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 249 EC är ett direktiv med avseende på det resultat som skall uppnås bindande för varje medlemsstat till vilket det är riktat, vilket medför att medlemsstaterna är skyldiga att respektera den frist för införlivande som anges i direktivet. Denna frist utlöpste den 5 december 1998 och Irland hade vid denna tidpunkt inte antagit de bestämmelser som är nödvändiga för att följa det direktiv som avses i kommissionens ansökan.

⁽¹⁾ EGT L 335, s. 28.

⁽²⁾ EGT 393, s. 13.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Siena av den 26 januari 2001 i målet mellan Milena Castellani och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Mål C-50/01)

(2001/C 95/11)

Tribunale di Siena begär genom beslut av den 26 januari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 5 februari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Milena Castellani och Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) beträffande följande frågor:

Är förbudet mot kumulation av extraordinära ersättningsbelopp som utbetalats som komplement till lönen och lön som utgått till arbetstagaren under referensperioden (artikel 2 punkt 4 i lagdekret nr 80/1992) förenligt med direktiv 80/987/EEG⁽¹⁾, även mot bakgrund av EG-domstolens tidigare avgöranden i fråga om det nämnda lagdekretet, och i synnerhet:

- 1) Är det nämnda kumulationsförbudet förenligt med direktivets syfte, vilket synes vara att säkerställa betalning av arbetstagarnas utestående lönefordringar (artikel 3.1) avseende en viss tidsperiod (artikel 3.2) och för en viss tidslängd (artikel 4.1 och 4.2)?
- 2) Har det nämnda kumulationsförbudet ett socialbidragskriterium som grund vilket inte är förenligt med det sociala kriterium som ligger till grund för direktiv nr 997/80?

- 3) Innebär det nämnda kumulationsförbudet att direktivet helt eller delvis inte tillämpas?
- 4) Är det nämnda kumulationsförbudet tillåtet på grund av medlemsstaternas behörighet att sätta en övre gräns för betalningsansvaret avseende arbetstagarnas lönefordringar (artikel 3.4), med hänsyn till att den italienska lagstiftaren redan har infört denna övre gräns genom artikel 2.2 i det i målet aktuella lagdekretet?
- 5) Skall hänvisningen till "det högsta belopp till vilket den extraordinära ersättning som utbetalas som komplement till lönen kan uppgå" i den ovannämnda artikel 2.2 anses vara av rent formell och beräkningsmässig art, eller skall den anses avse inkomstförhållanden (vilket skulle innebära att bestämmelserna om extraordinär ersättning som utbetalas som komplement till månadslönen, inklusive det så kallade kumulationsförbudet, kom att ingå i lagdekret nr 80/1992)?
- 6) Kan kumulatinsförbudet slutligen anses vara tillåtet med hänsyn till medlemsstaternas behörighet att vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra missbruk (artikel 10 punkt a)?

(¹) Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarnas insolvens (EGT L 283, 28.10.1980, s. 23).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Nanterre av den 23 november 2000 i målet mellan Patricia Inizan och Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts de Seine

(Mål C-56/01)

(2001/C 95/12)

Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Nanterre begär genom beslut av den 23 november 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 9 februari 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Patricia Inizan och Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts de Seine beträffande följande frågor:

Är artikel 22 i Förordning EEG nr 1408/71 (¹) förenlig med artiklarna 59 (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) och 60 (nu artikel 50 EG) i Romfördraget? Har Caisse Primaire d'Assurance Maladie des Hauts de Seine således rätt att neka Patricia Inizan ersättning för en psykosomatisk smärtlindrande behandling i Essen, Tyskland, efter det att begäran om ersättning har avstyrkts av läkaren vid Conseil National?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 28, 1997, s. 4).

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 oktober 2000

i mål T-41/96: Bayer AG mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Konkurrens — Parallellimport — Artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG) — Begreppet avtal mellan företag — Bevis för att det föreligger ett avtal — Marknaden för läkemedelsprodukter)

(2001/C 95/13)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Pirrung och M. Vilaras; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 26 oktober 2000 avkunnat dom i mål T-41/96: Bayer AG, Leverkusen (Tyskland), företrätt av advokaten J. Sedemund, Köln, delgivningsadress: advokatbyrå A. May, 398, route d'Esch, Luxemburg, med stöd av European Federation of Pharmaceutical Industries' Associations, Genève (Schweiz), inledningsvis företräd av C. Walker, solicitor, därefter av T. Woodgate, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrå A. May, 398, Route d'Esch, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils och K. Wiedner), med stöd av Bundesverband der Arzneimittel-Importeure e.V., Mülheim an der Ruhr (Tyskland), företräd av advokaterna W.A. Rehmann och U. Zinsmeister, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrå Bonn och Schmitt, 62, avenue Guillaume, Luxemburg, angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 96/478/EG av den 10 januari 1996 i ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (IV/34.279/F3 — Adalat) (EGT L 201, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 96/478/EG av den 10 januari 1996 i ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget — (IV/34.279/F3 — Adalat) ogiltigförklaras.
- 2) Kommissionen skall bära sin egen rättegångskostnad samt ersätta sökandens rättegångskostnad, inklusive sökandens kostnader med anledning av det interimistiska förfarandet.
- 3) European Federation of Pharmaceutical Industries' Associations och Bundesverband der Arzneimittel-Importeure e.V. skall vardera bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 145, 18.5.1996.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 8 november 2000

i mål T-175/97: Bernard Bareyt m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Tjänstemän — Tillfälligt anställda — Lön — Tjänsteställning i tredje land — Anpassning av korrigeringskoefficienter — Retroaktiv verkan — Återkrav av vad som utgått med för högt belopp)

(2001/C 95/14)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden J. Pirrung samt domarna J. Azizi och A. Potocki; justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig), har den 8 november 2000 avkunnat dom i mål T-175/97: Bernard Bareyt, Ivone Benfatto, Denis Bessette, Pier Luigi Bruzzone, Giuliano Dalle Carbonare, Enrico Di Pietro, Barry John Green, Remmelt Haange, Ronald Hemsforth, Michel Huguet, Marcus Iseli, Neil Mitchell, Pier Luigi Mondino, Alfredo Portone, Carlo Sborchia, Alessandro Tesini, Mike Michael Wykes, tillfälligt anställda vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatta i Naka (Japan), Michel Dupon, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Tokyo (Japan), företräd av advokaten N. Lhoëst, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Becker och Cahen, 3, rue des Foyers, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valsesia och F. Clotuche-Duvieusart), med stöd av Europeiska unionens råd (ombud: P.M. Cossu och T. Blanchet), angående en talan om ogiltigförklaring av sökandens lönebesked för maj månad 1996 och de följande månaderna samt om förpliktande för kommissionen att till sökandena återbetala de belopp som har innehållits från deras lön från och med juni månad 1996 såsom återkrav av vad som utgått med för högt belopp och att ersätta dem med den del som motsvarar den minskning av deras lön som tillämpades från och med maj månad 1996. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Varje part skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 358, 21.11.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 29 november 2000

i mål T-213/97: Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton) m.fl. mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾

(Dumpning — Rådets underlåtenhet att anta slutgiltiga tullar — Talan om ogiltigförklaring — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Skadeståndstalan)

(2001/C 95/15)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden J. Pirrung samt domarna J. Azizi, A. Potocki, M. Jaeger och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig), har den 29 november 2000 avkunnat dom i mål T-213/97: Comité des industries du coton et des fibres connexes de l'Union européenne (Eurocoton), Bryssel, Ettlín Gesellschaft für Spinnerei und Weberei AG, Ettlingen (Tyskland), Textil Hof Weberei GmbH & Co. KG, Hof (Tyskland), H. Hecking Söhne GmbH & Co., Stadtlohn (Tyskland), Spinnweberei Uhingen GmbH, Uhingen (Tyskland), F. A. Kümpers GmbH & Co., Rheine (Tyskland), Tenthorey SA, Éloyes (Frankrike), Les tissages des héritiers de G. Perrin — Groupe Alain Thirion (HPG-GAT Tissages), Cornimont (Frankrike), Établissements des fils de Victor Perrin SARL, Thiéfosse (Frankrike), Filatures et tissages de Saulxures-sur-Moselotte, Saulxures-sur-Moselotte (Frankrike), Tissage Mouline Thillot, Thillot (Frankrike), Tessival SpA, Azzano S. Paolo (Italien), Filature Niggeler & Kupfer SpA, Capriolo (Italien), Standardtela SpA, Milano (Italien) (ombud: C. Stanbrook, QC, och A. Dashwood, barrister, delgivningsadress: advokatbyrån A. Kronshagen, 12, boulevard de la Foire, Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: M.A. Santacruz, A. Tanca, S. Marquardt, H.-J. Rabe och G.M. Berrisch), med stöd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: J.E. Collins, delgivningsadress: Storbritanniens ambassad, 14, boulevard Roosevelt, Luxemburg) angående en talan dels om ogiltigförklaring av rådets beslut att inte anta förslaget till förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av oblekt bomullstyng från Folkrepubliken Kina, Egypten, Indien, Indonesien, Pakistan och Turkiet (KOM (97) 160 slutlig av den 21 april 1997), dels om ersättning för den skada som vållats på grund av detta beslut. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökandena skall ersätta samtliga rättegångskostnader. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 318, 18.10.1997.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 8 november 2000

i mål T-158/98: Bernard Bareyt m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Tjänstemän — Tillfälligt anställda — Tjänstgöring i tredje land — Lön — Fastställelse av en särskild korrigeringskoefficient för staden Naka (Japan) — Retroaktiv verkan — Återkrav av för högt utbetalda belopp)

(2001/C 95/16)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden J. Pirrung samt domarna J. Azizi och A. Potocki; justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig), har den 8 november 2000 avkunnat dom i mål T-158/98: Bernard Bareyt, Ivone Benfatto, Denis Bessette, Giuliano Dalle Carbonare, Enrico Di Pietro, Barry John Green, Rammelt Haange, Michel Huguet, Marcus Iseli, Cornelis Jorg, Neil Mitchell, Pier Luigi Mondino, Alfredo Portone, Carlo Sborchia, Alessandro Tesini, Mike Michael Wykes, tillfälligt anställda vid Europeiska gemenskapernas kommission, samtliga bosatta i Naka (Japan) (ombud: advokaten N. Lhoest, Bryssel, delgivningsadress: förvaltningsbolaget Becker och Cahen, 3, rue des Foyers, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valsesia och F. Clotuche-Duvieusart), med stöd av Europeiska unionens råd (ombud: C. Strömholm och T. Blanchet), angående en talan om ogiltigförklaring av sökandenas lönebesked för november månad 1997 och påföljande månader, eftersom dessa har utfärdats med tillämpning av den särskilda korrigeringskoefficient som fastställdes för staden Naka genom rådets förordning (EKSG, EG, Euratom) nr 1785/97 av den 11 september 1997 om fastställande av korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 januari 1997 på löner till Europeiska gemenskapens tjänstemän som tjänstgör i tredje land (EGT L 254, s. 1), och om förpliktelse för kommissionen att till sökandena återbetala de belopp som har avdragits på deras lön i form av återkrav av för högt utbetalda belopp och att till dem utbetala skillnaden mellan den lön som beräknas på grundval av korrigeringskoefficienten för Tokyo (Japan) och den lön de har erhållit från och med november månad 1997 på grundval av den särskilda korrigeringskoefficienten. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall betala sina egna rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 358, 21.11.1998.

- 3) *Kommissionen skall ersätta sökanden med 181 446 LUF för de belopp som har dragits av från hennes pension.*
- 4) *Talan ogillas i övrigt.*
- 5) *Kommissionen skall bära rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 86, 27.3.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 8 november 2000

i mål T-210/98: E mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän — Barntillägg — Dubbelt tillägg för barn som lider av ett mentalt eller fysiskt handikapp — Upphävande — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp)

(2001/C 95/17)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden J. Pirrung samt domarna A. Potocki och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 8 november 2000 avkunnat dom i mål T-210/98: E, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Luxemburg, inledningsvis företrädd av advokaten C. Revoldini och därefter företrädd av advokaten J. Choucroun, Luxemburg, delgivningsadress: advokatbyrån för den senare, 84, Grand-Rue, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser, F. Clotuche-Duvieusart och B. Wägenbaur) angående en talan om ogiltigförklaring av dels kommissionens beslut av den 14 juli 1998 om upphävande av utbetalningen av ett dubbelt barntillägg med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 1997 till och med den 14 juli 1998, dels kommissionens beslut av den 22 juli 1998 om avdrag från sökandens ålderspension med 181 446 luxemburgska franc för det barntillägg som det påstås har betalats ut felaktigt, och om att kommissionen till sökanden skall återbetala de belopp som har dragits av från hennes pension. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Kommissionens beslut av den 14 juli 1998 ogiltigförklaras till den del det innebär att det dubbla barntillägg som föreskrivs i artikel 67.3 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna skall dras av för perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 14 juli 1998.*
- 2) *Kommissionens beslut av den 23 juli 1998 om avdrag med 181 446 LUF ogiltigförklaras.*

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 oktober 2000

i de förenade målen T-83/99, T-84/99 och T-85/99: Carlo Ripa di Meana m.fl. mot Europaparlamentet (¹)

(Ledamöter av Europaparlamentet — Provisoriskt pensionsystem — Frist för inlämnande av begäran — Kännedom — Upptagande till skaprovning)

(2001/C 95/18)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden V. Tiili samt domarna R.M: Moura Ramos och P. Mengozzi; justitiesekreterare: M. G. Herzig), har den 26 oktober 2000 avkunnat dom i de förenade målen T-83/99, T-84/99 och T-85/99: Carlo Ripa di Meana, f.d italiensk ledamot av Europaparlamentet, Montecastello di Vibio (Italien), Leoluca Orlando, f.d italiensk ledamot av Europaparlamentet, Palermo (Italien) och Gastone Parigi, f.d italiensk ledamot av Europaparlamentet, Pordenone, Italien (ombud: advokaterna V. Viscardini Donà, biträdd av G. Donà, delgivningsadress: Advokatbyrån Arendt, 8-10 rue Mathias Hardt) mot Europaparlamentet (ombud: A. Caiola, G. Ricci och F. Capelli) angående en talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 4 februari 1999 om avslag på Ripa di Meanas, Orlandos och Parigis begäran att med retroaktiv verkan anslutas till det provisoriska pensionssystemet som avses i bilaga III till förordningen om de utgifter och ersättningar som utbetalas till Europaparlamentets ledamöter. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Europaparlamentets beslut av den 4 februari 1999, nr 300762 och 300763 om att avslå den begäran som gjorts av Ripa di Meana respektive Orlando om tillämpning med retroaktiv verkan av det provisoriska pensionssystemet som avses i bilaga III i bestämmelserna om de utgifter och ersättningar som utbetalas till parlamentets ledamöter skall ogiltigförklaras.*

- 2) *Talan i mål T-85/99 skall avvisas.*
- 3) *Parlamentet skall bära sin rättegångskostnad och ersätta Ripa di Meanas och Orlandos rättegångskostnader i målen T-83/99 och T-84/99.*
- 4) *Parigi skall bära sin rättegångskostnad och skall ersätta parlamentets rättegångskostnader i målet T-85/99.*

(¹) EGT C 160, 5.6.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 26 oktober 2000

i mål T-138/99: Luc Verheyden mot Europeiska gemenskapernas kommissionen (¹)

(Tjänstemän — Administrativt klagomål en förutsättning — Tidsfrister — Ny omständighet — Befordran — Jämförelse av kvalifikationer)

(2001/C 95/19)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig, har den 26 oktober 2000 avkunnat dom i mål T-138/99: Luc Verheyden, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i Angera, Italien (ombud: advokaten E. Boigelot, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån L. Schiltz, 2, rue de Fort Rheinsheim, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och F. Clotuche-Duvieusart) angående en talan dels om ogiltigförklaring av beslutet om att inte befordra sökanden till lönegrad A 4 med retroaktiv verkan från och med den 10 oktober 1989 och av beslutet att inte befordra sökanden i samband med befordringsförfarandet år 1998, dels om skadestånd för den ideella skada som sökanden skall ha lidit. Domslutet i denna dom har följande lydelse.

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 226, 7.8.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 21 november 2000

i mål T-214/99: Manuel Tomás Carrasco Benítez mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän — Rekrytering — Tillträde till interna uttagningsprov — Meddelande om uttagningsprov — Villkor avseende tjänsteår — Sökandens yrkeserfarenhet)

(2001/C 95/20)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 21 november 2000 avkunnat dom i mål T-214/99: Manuel Tomás Carrasco Benítez, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i London (ombud: advokaterna J.-N. Louis, G. Parmentier och V. Peere, Bryssel, delgivningsadress: Société de gestion fiduciaire SARL, 13, avenue du Bois, Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och D. Waelbroeck) angående en talan om ogiltigförklaring av respektive uttagningskommittés beslut att inte låta sökanden delta i de interna uttagningsproven COM/T/R/ADM/A/98, COM/R/5179/98, COM/R/5182/98, COM/R/5183/98, COM/R/5188/98 och COM/R/5190/98. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 333, 20.11.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 12 december 2000

i mål T-11/00: Michel Hautem mot Europeiska investeringsbanken (¹)

(Tjänstemän — Avsättning från tjänsten — Underlåtenhet att följa en dom om ogiltigförklaring — Artikel 233 EG — Gemenskapens utomobligatoriska ansvar — Ideell skada — Ersättning)

(2001/C 95/21)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören G. Herzig), har den 12 december 2000

avkunnat dom i mål T-11/00: Michel Hautem, tjänsteman vid Europeiska investeringsbanken, Schouweiler (Luxemburg), företrädd av advokaterna M. Karp och J. Choucroun, Luxemburg, delgivningsadress: advokatbyrån Karp, 84, Grand-Rue, Luxemburg, mot Europeiska investeringsbanken (ombud: J.-P. Minnaert och G. Vandersanden), angående en talan om ersättning för den ideella skada sökanden anser sig ha lidit på grund av Europeiska investeringsbankens vägran att verkställa förstainstansrättens dom av den 28 september 1999 i mål T-140/97, Hautem mot EIB (REGP 1999, s. 1-A-171 och II-897). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Europeiska investeringsbanken skall till sökanden betala skadestånd med 25 000 euro som ersättning för den ideella skada sökanden har lidit.
- 2) Europeiska investeringsbanken skall ersätta de rättegångskostnader som hänför sig till målet i huvudsaken.
- 3) Europeiska investeringsbanken skall till förstainstansrättens kassa betala en summa av 3 000 euro eller den mindre summa som sökanden kan styrka som kostnader hänförliga till målet i huvudsaken.
- 4) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad i det interimistiska förfarandet.

(¹) EGT C 79, 18.3.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 15 november 2000

i mål T-20/00: Ivo Camacho-Fernandes mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän — Yrkessjukdom — Exponering för asbest och andra ämnen — Felaktighet i läkarkommitténs utlåtande — Tredskodom)

(2001/C 95/22)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Vilaras och N.J. Forwood; justitiesekreterare: H. Jung), har den 15 november 2000 avkunnat dom i mål T-20/00: Ivo Camacho-Fernandes, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Overijse (Belgien), (ombud: advokaten N. Lhoëst, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Becker & Cahen, 3, rue des Foyers, Luxemburg) mot Europeiska

gemenskapernas kommission angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 februari 1999 att vägra erkänna den lungcancer som sökandens hustru avlidit i som en yrkessjukdom. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 10 februari 1999 att vägra erkänna Arlette Fernandes-De Cortes sjukdom som en yrkessjukdom ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 122, 29.4.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 21 november 2000

i mål T-23/00: A mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Tjänstemän — Fällande dom meddelad av en nationell domstol — Disciplinärt förfarande — Avsättning från tjänst)

(2001/C 95/23)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 21 november 2000 avkunnat dom i mål T-23/00: A, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: advokaten L. Vogel, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån C. Kremer, 6, rue Heinrich Heine, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valsesia och J. Currall) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 4 november 1999 att avslå sökandens klagomål mot kommissionens beslut av den 23 april 1999 att han skulle avsättas från sin tjänst och, om nödvändigt, av disciplinnämndens yttrande av den 30 november 1998. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 79, 18.3.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 17 november 2000

i mål T-200/99: Alberto Martinelli mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾*(Personalmål — Betygsrapporter har inte utarbetats — Skadeståndstalan — Upptagande till sakprövning — Tyst avslag på en begäran som inte har överklagats inom fristen — Bekräftelse genom uttryckligt avslag — Skada)*

(2001/C 95/24)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Vilaras och N.J. Forwood; justitiesekreterare: H. Jung), har den 17 november 2000 meddelat beslut i mål T-200/99: Alberto Martinelli, tidigare tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, München (Tyskland), (företräd av advokaten vid Corte suprema di cassazione G. Marchesini, delgivningsadress: E. Arendts advokatbyrå, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valsesia och A. Dal Ferro) angående en talan om skadestånd för den ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av att betygsrapporter inte har utarbetats för perioderna 1993-1995 och 1995-1997. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 333 av den 20.11.99.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 24 oktober 2000

i mål T-27/00: Europeiska centralbankens personalkommitté m.fl. mot Europeiska centralbanken (ECB)⁽¹⁾*(Medlemmar av personalen vid Europeiska centralbanken — Administrativt cirkulär — Tidsfrist för väckande av talan — Avvisning)*

(2001/C 95/25)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos; justitiesekreterare: H. Jung), har den 24 oktober 2000 meddelat beslut i

mål T-27/00: Europeiska centralbankens personalkommitté, Frankfurt am Main (Tyskland), Johannes Priesemann, medlem av personalen vid ECB, Frankfurt am Main, Marc van de Velde, medlem av personalen vid ECB, Usingen-Kransberg (Tyskland), Maria Concetta Cerafogli, medlem av personalen vid ECB, Frankfurt am Main (ombud: advokaterna N. Pflüger, R. Steiner och S. Mittländer, Frankfurt am Main, delgivningsadress: A. Schiltz, Association Luxembourgeoise des Employés de Banque et d'Assurance, 29, avenue Monterey) mot Europeiska centralbanken (ECB) (ombud: C. Zilioli och J.M. Fernández-Martin) angående en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 236 EG och artikel 36 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken av administrativt cirkulär nr 11/98 av den 12 november 1998 om användningsföreskrifter för internet vid Europeiska centralbanken. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 135, 13 maj 2000.

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 19 oktober 2000

i mål T-141/00 R: Laboratoires Pharmaceutiques Trenker S.A mot Europeiska gemenskapernas kommission*(Interimistiskt förfarande — Återkallande av försäljningstillstånd för humanläkemedel som innehåller ämnet amfepramon — Direktiv 75/319/EEG — Krav på skyndsamhet — Intresseavvägning)*

(2001/C 95/26)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrättens ordförande har den 19 oktober 2000 meddelat beslut i mål T-141/00 R: Laboratoires Pharmaceutiques Trenker S.A, Bryssel (Belgien), företrätt av advokaterna X. Leurquin och L. Defalque, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån A. Schmitt, 7, Val Sainte-Croix, Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk och B. Wägenbaur), angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 9 mars 2000 om återkallande av försäljningstillståndet för humanläkemedel som innehåller ämnet amfepramon [C(2000) 453]. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) Vad gäller sökanden meddelas uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 9 mars 2000 om återkallande av försäljningstillståndet för humanläkemedel som innehåller ämnet amfepramon [C(2000) 453].
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 december 2000 av Franz-Martin Wasmeier

(Mål T-381/00)

(2001/C 95/28)

(Rättegångsspråk: tyska)

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 15 november 2000

i mål T-157/00: Nicole Robert mot Europaparlamentet⁽¹⁾

**(Personalmål — Föregående administrativt klagomål —
Frist — Talan har väckts innan klagomålet har avslagits —
Avvisning)**

(2001/C 95/27)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas och J. D. Cooke; justitiesekreterare: H. Jung), har den 15 november 2000 meddelat beslut i mål T-157/00: Nicole Robert, tjänsteman vid Europaparlamentet, Strassen (Luxemburg) (företrädd av advokaten A. Lorang, Luxemburg, delgivningsadress: advokatbyrå A. Lorang, 2, rue des Dahlias, Luxemburg) mot Europaparlamentet (ombud: Y. Pantis och D. Moore) angående en talan om ogiltigförklaring av parlamentets beslut att inte befordra sökanden till lönegrad B 1 vid 1999 års befordring samt av besluten att befordra andra tjänstemän vid denna befordring. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 247 av den 26.8.00.

Franz-Martin Wasmeier har den 20 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Gerhard Maier, advokatbyrå Kalaitzis, Türck & Maier, Bernau am Chiemsee (Tyskland).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 7 september 2000 beträffande sökandens klagomål och kommissionens beslut av den 24 september 1999 att placera honom i lönegrad A 7,
- förplikta kommissionen att fatta ett nytt beslut beträffande sökandens placering i lönegrad som ges en fullständig motivering,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden godkändes i ett allmänt uttagningsprov och utnämndes till tjänsteman vid kommissionen, varvid han placerades i lönegrad A 7, löneklass 1. Sökanden anförde klagomål mot detta beslut och yrkade att han skulle placeras i lönegrad A 6.

Talan riktas mot kommissionens beslut att avslå sökandens klagomål. Sökanden gör bland annat gällande att

- kommissionens beslut grundas på en otillräcklig undersökning och en felaktig bedömning,
- kommissionen på ett rättsstridigt sätt har underlåtit att göra en grundlig prövning av sökandens kvalifikationer, och
- principen om berättigade förväntningar och principen om likabehandling har åsidosatts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 27 december 2000 av Campina Melkunie B.V.

(Mål T-389/00)

(2001/C 95/29)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Campina Melkunie B.V., med säte i Rosmalen, Nederländerna, har den 27 december 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Y. van Gerven, F.P. Louis och R. Van der Vlies, advokatbyrån Stibbe Simont Monahan Duhot, Bryssel, delgivningsadress: C. Medernach, Advokatbyrån Arendt och Medernach, 8-10 rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 oktober 2000 att vägra tillgång till skriftväxlingen mellan kommissionen och belgiska myndigheter, skriven av kommissionen, samt till utväxlade handlingar och protokoll från möten med belgiska myndigheter och andra berörda parter avseende dioxinkrisen från den 3 juni till den 9 juli 1999
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av beslut 94/90 och av artikel 253 EG

Av motiveringen av det ifrågasatta beslutet framgår inte att kommissionen gjort en prövning av varje handling som begärts utlämnad för att fastställa huruvida den avsåg kommissionens inspektioner och undersökningar eller fördragsbrottsförfarande eller de kommande besluten 1999/368 av den 4 juni 1999 och 1999/449 av den 9 juli 1999.

Kommissionen har i strid med artikel 253 EG underlåtit att i varje enskilt beslut motivera varför vägran att tillåta inspektion är nödvändig för att skydda allmänintresset.

- Åsidosättande av beslut 94/90 och proportionalitetsprincipen till den del kommissionen inte gett delvis tillgång till handlingarna.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 januari 2001 av Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC)

(Mål T-2/01)

(2001/C 95/30)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Vereniging Nederlandse Cementindustrie (VNC), som har sitt säte i 's-Hertogenbosch (Nederländerna), har den 4 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna M.B.W. Biesheuvel, T.M. Snoep och R. Wesseling, Den Haag, delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 23 november 2000, i vilket kommissionen vägrade att betala ränta på det bötesbelopp som sökanden felaktigt hade ålagts,
- förplikta kommissionen att till sökanden betala ränta med 8,75 %, i andra hand ränta med ett belopp som anses vara skäligt, på ett belopp av 100 000 euro för tiden från den 3 maj 1995 till den 23 november 2000 samt med 6,32 % av nämnda belopp från den 23 november 2000 fram till den dag kommissionen har betalat räntan till sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom dom av den 15 mars 2000 ogiltigförklarade förstainstansrätten kommissionens beslut 94/815/EG i den del som sökanden därigenom ålagts att betala böter. Den 23 november 2000 överförde kommissionen det belopp som motsvarade det av sökanden erlagda bötesbeloppet på ett av sökandens bankkonton, dock utan den av sökanden begärda räntan.

Sökanden har anfört följande grunder till stöd för sin talan om ogiltighet:

Åsidosättande av artikel 233 EG. Då kommissionen inte har betalat ränta på bötesbeloppet, har den inte vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen.

Åsidosättande av principen om god förvaltningssed. När kommissionen gör en åtskillnad mellan företag som har betalat böter och företag som i stället ställer en bankgaranti, åsidosätter den principerna om god förvaltningssed, särskilt likbehandlingsprincipen, omsorgsprincipen och proportionalitetsprincipen.

Åsidosättande av rätten till försvar. Om ett företag som av kommissionen felaktigt har ålagts böter inte har rätt att kräva utebliven ränta, kan det rent faktiskt inte fullt ut försvara sig mot beslut som kommissionen felaktigt riktar mot detta företag.

Condictio indebiti.

Då det inte finns någon allmängiltig räntesats, utgår sökanden vid beräkningen av räntan från den procentsats som kommissionen använde vid fastställandet av det belopp som skulle ha betalats av företaget som råkat i dröjsmål med betalningen av berättigade böter.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 januari 2001 av Eerste Nederlandse Cement Industrie (ENCI)

(Mål T-3/01)

(2001/C 95/31)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Eerste Nederlandse Cement Industrie (ENCI), som har sitt säte i 's-Hertogenbosch (Nederländerna), har den 4 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna M.B.W. Biesheuvel och R. Wesseling, Den Haag, delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 23 november 2000, i vilket kommissionen vägrade att betala ränta på det bötesbelopp som sökanden felaktigt hade ålagts,
- förplikta kommissionen att till sökanden betala ränta med 8,75 %, i andra hand ränta med ett belopp som anses vara skäligt, på ett belopp av 7 316 000 euro för tiden från den 3 maj 1995 till den 23 november 2000 samt med 6,32 % av nämnda belopp från den 23 november 2000 fram till den dag kommissionen har betalat räntan till sökanden,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten är desamma som i mål T-2/01.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 januari 2001 av Istituto Nazionale Istruzione Professionale Agricola — I.N.I.P.A. m.fl.

(Mål T-5/01)

(2001/C 95/32)

(Rättegångsspråk: italienska)

Istituto Nazionale Istruzione Professionale Agricola — I.N.I.P.A. m.fl. har den 4 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Giovanni Pesce och Filippo Brunetti, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- bifalla talan och förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser beslutet i skrivelse av den 27 oktober 2000 (D13118), undertecknad av generaldirektören vid Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd, genom vilken den tillfälliga sammanslutningen av sökandeföretag informerades om att de uteslutits från anbuds-förfarandet för organisationen av en informationskampanj om livsmedelssäkerhet i medlemsstaterna för åren 2000 och 2001.

Beslutet att utesluta sökandena, som förevarande talan avser, var grundat på att det saknades dokumentation om

- minst tre års erfarenhet av samarbete med en konsumentorganisation, och
- förmågan att få med sig konsumentorganisationerna i kampanjen.

Till stöd för talan har sökandeföretagen gjort gällande följande:

- Felaktiga förutsättningar och fullständig brist på motivering, eftersom kravet på att få med sig konsumentorganisationerna inte föreskrevs i meddelandet om upphandling och den erforderliga erfarenheten hade styrkts.
- Det omtvistade beslutet är i sig motsägelsefullt och det har förekommit maktmissbruk, genom att det i ett meddelande av den 14 september 2000 från kommissionen till de företag som deltog i anbudsförfarandet angavs att sökandeföretagens anbud inte bara hade valts, det vill säga fick delta i anbudsförfarandet, utan även att de hade tilldelats kontraktet i den del som berörde dem.
- Meddelandet om upphandling har åsidosatts och beslutet är inte fattat i behörig ordning. Det görs i det avseendet gällande att generaldirektören som undertecknade det omtvistade beslutet enligt meddelandet om upphandling inte var den person som hade befogenhet att handha alla meddelanden avseende anbudsförfarandet och att fatta relevanta beslut. I den omtvistade skrivelsen förväxlas urvalskriterierna för att få delta i anbudsförfarandet med skälen för att uteslutas från själva anbudsförfarandet.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 januari 2001 av Norman Pyres

(Mål T-7/01)

(2001/C 95/33)

(Rättegångsspråk: engelska)

Norman Pyres, Swan Residence, rue Ph. Baucq, 100, Belgien, har den 12 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Georges Vandersanden och Laure Levi, advokatbyrå De Backer, Bryssel.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 22 januari 2000 att endast förlänga sökandens anställningsavtal till den 30 juli 2000, vilket utgjorde en förlängning begränsad till sex månader, och om nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 6 oktober 2000 att avslå sökandens klagomål,

- förplikta kommissionen att betala skadestånd med det provisoriskt värderade beloppet 1 euro för den skada som sökanden lidit,

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden ingick ett treårigt anställningsavtal med den myndighet som bemyndigats att ingå anställningsavtal (nedan kallad myndigheten), vilket kunde förlängas med ytterligare ett år.

Trots påstådda positiva omdömen i sökandens senaste arbetsutvärdering, beslöt myndigheten endast förlänga sökandens avtal med sex månader.

Sökanden har yrkat att detta beslut skall ogiltigförklaras och har gjort gällande att myndighetens beslut strider mot motiveringsskyldigheten i artikel 25 i tjänsteföreskrifterna. Eftersom samtliga treåriga anställningsavtal för tillfälligt anställda — utom avseende sökanden — skulle ha förlängts, utgör en begränsning av förlängningen av sökandens avtal till sex månader ett åsidosättande av principen om icke-diskriminering och står klart i strid med tjänstens intresse.

Sökanden har dessutom gjort gällande att beslutet strider mot artikel 26 i tjänsteföreskrifterna och åsidosätter rätten till försvar, samt att det utgör maktmissbruk.

Talan mot Europeiska revisionsrätten väckt den 19 januari 2001 av Michael Becker

(Mål T-9/01)

(2001/C 95/34)

(Rättegångsspråk: tyska)

Michael Becker, Luxemburg, har den 19 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska revisionsrätten. Sökanden företräds av advokaten Roy Nathan, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta svaranden att upphäva beslutet av den 13 november 2000,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har råkat ut för två svåra trafikolyckor. Efter den första behandlingen ansökte sökanden om tjänstledighet utan lön och tjänsteförmåner och beviljades enligt artikel 40 i tjänsteföreskrifterna tjänstledighet för ett år.

Under tjänstledigheten ansökte sökanden om att han skulle pensioneras på grund av hälsoskäl. Svaranden avsåg denna ansökan, eftersom sökanden på egen önskan redan har beviljats tjänstledighet av personliga skäl och det därför inte finns någon tjänst att hänvisa till.

Sökanden har till stöd för sin talan gjort gällande att frågan huruvida förutsättningarna i artikel 78 i tjänsteföreskrifterna är uppfyllda eller ej skall avgöras mot bakgrund av ett medicinskt utlåtande och att detta avgörande är oberoende av om sökanden för närvarande är tjänstledig av personliga skäl. Svaranden har därför misstagit sig då den anser att det finns utrymme för en administrativ-teknisk bedömning av omständigheterna.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Catherine Mascetti

(Mål T-11/01)

(2001/C 95/35)

(Rättegångsspråk: italienska)

Catherine Mascetti har den 22 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Bruno Nascimbene och Massimo Condinanzi, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 september 2000 om avslag på sökandens klagomål nr 166/2000 av den 28 mars 2000,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser beslut av den 28 september 2000, genom vilket tillsättningsmyndighet avsåg klagomål nr 166/2000 av sökanden, avsett att fastställa att det anställningsförhållande som denna hade ingått med kommissionen genom ett avtal om tillfällig anställning i den mening som avses i artikel 2 d i anställningsvillkoren för övriga anställda gällde tills vidare.

Det erinras i detta avseende om att svaranden den 16 oktober 1996 hade anställt sökanden som extraanställd. Den 16 oktober 1997 anställdes sökanden som tillfälligt anställd. Slutligen hade sökanden och kommissionen avtalat en tilläggs klausul där det föreskrivs att avtalet skulle förlängas till den 15 oktober 2000, varigenom avtalet fick en varaktighet om totalt tre år. Avtalet förnyades inte därefter.

Enligt sökanden framgår kommissionens vilja att inte möjliggöra ett anställningsförhållande för tillfälligt anställda utöver tre år klart av den omständigheten att kommissionen valde att dra in tjänster för vilka den hade offentliggjort meddelanden om lediga tjänster och till vilka sökanden själv hade ingett ansökan.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande följande:

- Åsidosättande av principen om god förvaltning samt av artiklarna 3 och 52 i anställningsvillkoren för övriga anställda på grund av att sökanden rättsstridigt har inplacerats i kategorin extraanställda.
- Åsidosättande av artikel 8 sista stycket och 47 i anställningsvillkoren för övriga anställda.
- Åsidosättande av kommissionens beslut av den 19 januari 1996 om en ny politik för forskningspersonalen.
- Åsidosättande av legalitetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.
- Den nya politiken för forskningspersonalen är rättsstridig eftersom den innebär ett åsidosättande av anställningsvillkoren för övriga anställda samt av icke-diskrimineringsprincipen.
- Den nya politiken för forskningspersonalen är rättsstridig eftersom kommittén för tjänsteföreskrifterna inte har hörts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Cristina Ascatigno Battistella

(Mål T-12/01)

(2001/C 95/36)

(Rättegångsspråk: italienska)

Cristina Ascatigno Battistella har den 22 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Bruno Nascimbene och Massimo Condinanzi, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 september 2000 om avslag på sökandens klagomål nr 170/2000 av den 28 mars 2000,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-11/01, Mascetti mot kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ännu inte offentliggjort i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Daniele Riva

(Mål T-13/01)

(2001/C 95/37)

(Rättegångsspråk: italienska)

Daniele Riva har den 22 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Bruno Nascimbene och Massimo Condinanzi, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 september 2000 om avslag på sökandens klagomål nr 168/2000 av den 28 mars 2000,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-11/01, Mascetti mot kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ännu inte offentliggjort i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Fiorenzo Rizzello

(Mål T-14/01)

(2001/C 95/38)

(Rättegångsspråk: italienska)

Fiorenzo Rizzello har den 22 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Bruno Nascimbene och Massimo Condinanzi, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 september 2000 om avslag på sökandens klagomål nr 167/2000 av den 28 mars 2000,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-11/01, Mascetti mot kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ännu inte offentliggjort i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 januari 2001 av Stefano Benini

(Mål T-15/01)

(2001/C 95/39)

(Rättegångsspråk: italienska)

Stefano Benini har den 22 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Bruno Nascimbene och Massimo Condinanzi, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 september 2000 om avslag på sökandens klagomål nr 169/2000 av den 28 mars 2000,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten motsvarar dem som åberopats i mål T-11/01, Mascetti mot kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ännu inte offentliggjort i EGT.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 januari 2001 av Georgios Rounis

(Mål T-17/01)

(2001/C 95/40)

(Rättegångsspråk: franska)

Georgios Rounis har den 24 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Eric Boigelot, avocat, i egenskap av ombud, delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut i skrivelse av den 24 februari 2000 om att i fortsättningen endast överföra en del om upp till 19 % av hans månadsnettolön, i stället för 35 %,
- ogiltigförklara förvaltningschefernas beslut nr 102/84, som dessa antog på deras 149:e sammanträde den 6 april 1984, i den del som det ger tillsättningsmyndigheten rätt att minska överföringen från 35 % till 19 %,
- förplikta svaranden att till sökanden betala ett preliminärt belopp om 5 000 euro jämte dröjsmålsränta i ersättning för den finansiella skada vars exakta storlek skall uppges senare,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är tjänsteman vid kommissionen i Bryssel, har köpt ett bostadshus i London. Detta förvärv har delvis finansierats genom ett tioårigt lån, säkrat genom hypotek, i Förenade kungariket.

Svaranden ansökte därför i enlighet med artikel 17.2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna om att få överförd 35 % av sin månadsnettolön till Förenade kungariket.

Kommissionen begränsade överföringen till 19 % med den motiveringen att detta tak analogt följde av förvaltningschefernas beslut nr 102/84. Enligt sökanden är denna begränsning rättsstridig och har inget stöd varken i tjänsteföreskrifterna eller i de gemensamma reglerna om formerna för överföringen av en del av löneförmånerna.

Sökanden gör också gällande att tillsättningsmyndigheten har åsidosatt artiklarna 62 och 63 i tjänsteföreskrifterna och att dess beslut, grundat på en felaktig motivering såväl i faktiskt som i rättsligt hänseende, försätter sökanden i en tjänsterättslig situation som utgör en diskriminering i förhållande till andra tjänstemän i samma situation.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 januari 2001 av Eugene Emile Marie Kimman

(Mål T-23/01)

(2001/C 95/41)

(Rättegångsspråk: franska)

Eugene Emile Marie Kinnan, Overijse (Belgien), har den 26 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Nicolas Lhoëst, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 25 maj 2000 i den del det avser minskning med en dag av sökandens rätt till årlig semester för år 2000 och
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna i deras helhet.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som vid i målet aktuell tidpunkt var anställd vid kommissionens delegation i Lettland, vänder sig mot tillsättningsmyndighetens beslut att minska hans rätt till årlig semester för år 2000 med en dag. Beslutet motiveras med att delegationen i fråga varit stängd sju dagar i stället för sex dagar, som föreskrivs i kommissionens beslut av den 17 juli 1997.

Till stöd för sin talan anför sökanden följande:

- Kommissionens beslut av den 17 juli 1997, genom vilket det högsta antalet dagar per år som Delegationskontoren för yttre förbindelser får ha stängt begränsas till sex, är rättsstridigt, eftersom det strider mot principen om jämlikhet mellan tjänstemän.
- Kommissionens särskilda beslut av den 21 december 1998 i vilket antalet arbetsfria dagar för år 1999 fastställs har åsidosatts.
- Artikel 60 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts.

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 30 januari 2001 av Claire Staelen

(Mål T-24/01)

(2001/C 95/42)

(Rättegångsspråk: franska)

Claire Staelen, Bridel (Luxemburg), har den 30 januari 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaten Joëlle Choucron, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara förfarandet för rättning av de skriftliga proven i uttagningsprovet eller ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut nr Eur/151/98 genom vilket sökanden för det skriftliga provet har tilldelats ett antal poäng som inte gör det möjligt att föra in henne bland kandidaterna på reservlistan eller
- i andra hand förplikta parlamentet och rådet att utge 12 000 euro till klaganden som ersättningen för den ideella skada hon har lidit samt
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna, eller avvakta med att fatta beslut om rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål beviljades rätt att delta i uttagningsprov nr Eur/151/98 om upprättande av en förteckning över godkända sökande som skall fungera som en antagningsreserv för franskspråkiga handläggare.

Sökanden hävdar i detta hänseende att hon har hört att uttagningskommittén hade ändrat det minsta antal poäng som krävs för att klara de två första skriftliga proven, och att antalet kandidater som klarade dessa två första prov därför ökade, utan att detta beslut motiverades av att ett litet antal kandidater hade uppnått det antal poäng som krävdes. Denna oegentlighet förvanskar avsevärt uttagningsprovets slutresultat.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört att uttagningskommitténs beslut att ändra betygskriterierna i det ifrågasatt uttagningsprovet genom att sänka det genomsnittliga antalet poäng som krävdes i dessa uttagningsprov är bristfälligt eller otillräckligt motiverat, vilket strider mot bestämmelserna i artikel 5 i bilaga 3 till tjänsteföreskrifterna.

Avskrivning av mål T-19/00⁽¹⁾

(2001/C 95/43)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 20 november 2000 har ordföranden på tredje avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-19/00, Jean Demaeght m.fl. mot Europeiska gemenskapernas domstol.

⁽¹⁾ EGT C 135, 13.5.2000.

Avskrivning av mål T-72/00⁽¹⁾

(2001/C 95/44)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 10 november 2000 har ordföranden på tredje avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstain-

stansrätt förordnat om avskrivning av mål T-72/00, Steffen Skovmand mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 135, 13.5.2000.

Avskrivning av mål T-143/00⁽¹⁾

(2001/C 95/45)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 14 november 2000 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-143/00, Sylvia Haupt mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 211, 22.7.2000.

Avskrivning av mål T-237/00 R

(2001/C 95/46)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 9 oktober 2000 har ordföranden vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-237/00 R, Patrick Reynolds mot Europaparlamentet.